

331. 5.

MEMORIE VAN ANTWOORD.

(Ingezonden bij brief van 18 Maart 1937.)

Algemeene beschouwingen.

Zooals door de vele leden, die zich met de strekking van het onderhavige wetsontwerp blijken te kunnen vereenigen, wordt opgemerkt, heeft het door den ondergeteekende ingediende voorstel niet alleen de instemming zoowel van de Federatie van Bedrijfsverenigingen als van de vereeniging van Raden van Arbeid, maar is door die lichamen ook op zulk een oplossing van de gerezen moeilijkheden aangedrongen. Bij het overleg tusschen vorengenoemde lichamen zijn de bezwaren, welke thans van de zijde van verscheidene leden zijn aangevoerd, niet buiten beschouwing gebleven. Maar die bezwaren bleken bij deze midden in de practijk van de uitvoering der verplichte ziekteverzekering staande organisaties niet op te wegen tegen het voordeel, hetwelk de in het wetsontwerp nedergelegde regeling, naar het oordeel dier organisaties, zal medebrengen. Dit voordeel is de waarborg voor het voortduren der tot nog toe tusschen de beide groepen van uitvoeringsorganen bestaande samenwerking op het gebied van de uitvoering der ziekteverzekering, welke samenwerking aan die uitvoering in hooge mate ten goede is gekomen. De ondergeteekende heeft gemeend aan deze stem uit de practijk gehoor te moeten geven en de nadere overweging van de in het Voorloopig Verslag omschreven bezwaren hebben hem niet tot ander inzicht kunnen brengen.

Met betrekking tot die bezwaren moge de ondergeteekende overigens nog het volgende onder de aandacht brengen.

Dat bij de voorgestelde regeling de prikkel voor de Raden van Arbeid tot een zoo zuinig mogelijk beheer zal worden verminderd, kan niet worden toegestemd. Die prikkel zal integendeel onverminderd werkzaam blijven, aangezien elke Raad van Arbeid er allicht zooveel mogelijk naar zal streven om geen beroep te behoeven te doen op de medewerking der andere Raden tot dekking van een tekort bij den Raad. Het ligt immers wel voor de hand, dat zoodanige medewerking vanzelf leidt tot een onderlinge vergelijking met betrekking tot het gevoerde beleid, met het daarvan te verwachten gevolg, dat de Raad van Arbeid, welke een tekort heeft, hetzij uit eigen aandrang, hetzij uit dien der andere Raden zal trachten in gebleken leemten in zijn beleid te voorzien. Inderdaad leidt de ontworpen regeling er toe, dat een Raad van Arbeid, die op het vast te stellen premietarief een overschot heeft, een deel van dat overschot misschien moet afstaan ten behoeve van een anderen Raad, die een tekort heeft geleden. Daarin ligt echter niet zulk een onbillijkheid als wordt gemeend. Men mag immers niet voorbijzien, dat het verkrijgen van een overschot of het lijden van een tekort niet steeds het gevolg behoeft te zijn van eenerzijds een uitnemend en anderzijds van een minder goed beleid. Invloed op de uitkomsten der verzekering hebben ook omstandigheden als bij voorbeeld de aard van het gebied van den Raad van Arbeid en de aard van de bewoners van het Raadsgebied. Met de voorgestelde regeling wordt voor het geheele Rijk een meer gelijkmatige druk verkregen van dergelijke, de uitkomsten der verzekering beïnvloedende factoren.

De verschillen in de premie bij een gedifferentieerde premie zijn niet zóó gering als in het Voorloopig Verslag wordt voorgesteld. Het maakt in den concurrentiestrijd geen onbelangrijk verschil uit of de verschuldigde premie bedraagt 2 ten honderd,

dan wel 1,6 ten honderd. In elk geval is het den ondergeteekende gebleken, dat in breeden kring de ongelijkmatige belasting voor de werkgevers in hetzelfde bedrijf wel als een ernstig bezwaar tegen de thans geldende regeling wordt aangevoerd. In dit verband moge er op worden gewezen, dat behoudens een enkele uitzondering ook de premiën voor de verplichte ongevallenverzekering voor het geheele Rijk, ongeacht de plaats, waar het bedrijf wordt uitgeoefend, dezelfde zijn.

De door de hier aan het woord zijnde leden aan de hand gedane oplossing van het bezwaar, dat de gedifferentieerde premie leidt tot ongelijksoortige belasting van werkgevers, die zijn aangesloten bij een over het geheele land werkende bedrijfsvereniging, verdient geen aanbeveling.

Het wordt dan immers mogelijk, dat binnen hetzelfde Raadsgebied in hetzelfde bedrijf de arbeider, die in dienst is van een werkgever, aangesloten bij een bedrijfsvereniging, met een grooter premiebedrag wordt belast dan de arbeider, in dienst van een werkgever, aangesloten bij den Raad van Arbeid.

Met betrekking tot de door een aantal leden geuite verwondering, dat de ondergeteekende zoo spoedig nadat de gedifferentieerde premiën zijn ingevoerd, op de destijds genomen beslissing is teruggekomen, moge worden verklaard, dat de bezwaren dier differentiatie den ondergeteekende destijds niet in die scherpte voor oogen stonden als reeds spoedig de practijk der wetsuitvoering deed zien.

Het door verscheidene leden met betrekking tot de voorgestelde wijzigingen in de artikelen 65 en 66 der Ziektewet aangevoerde bezwaar, gelegen in de te vreezen scherpe selectie, op de arbeiders toe te passen, acht de ondergeteekende met andere leden van theoretischen aard. Zoover den ondergeteekende bekend, is bij de bedrijfsverenigingen dat gevaar reëel niet gebleken. Opgemerkt worde overigens, dat naar de bedoeling de toepasselijkheid dezer artikelen beperkt blijft tot uitzonderingsgevallen, waarin op grond van behoorlijk statistisch materiaal redelijkerwijze valt aan te nemen, dat de gevorderde premie naar het gebleken verzekeringsrisico, hetzij niet onbelangrijk te laag, hetzij niet onbelangrijk te hoog is.

Het voorstel om den rechter de bevoegdheid te ontnemen om te beoordeelen of de Kroon te recht voor een bepaald bedrijf een hoogere premie heeft vastgesteld, vloeit niet voort uit de vrees, dat de rechter de beslissingen van de Kroon zal toetsen aan objectieve gegevens. De practijk heeft echter aangetoond, dat de rechter tot het inzicht kan komen, dat de aanwezige statistische gegevens niet aantoonen het meer dan normale gevaar voor ziekte, terwijl de Regeering tot een tegenovergesteld inzicht is gekomen. Het betreft hier uiteraard veelal quaesties van waardeering. De Regeering is verantwoordelijk voor een juist premietarief der Raden van Arbeid en zij heeft tot plicht er voor te waken, dat de Raden van Arbeid geen tekorten op de verzekering lijden. Met die verantwoordelijkheid verdraagt het zich echter niet, dat de rechter kan beslissen, dat aan een bepaald bedrijf normaal ziektegevaar verbonden is, terwijl de Regeering op grond van het haar beschikbaar statistisch materiaal verhoogd gevaar aanwezig acht.

De voorgestelde redactie van de artikelen 64 en 66 sluit, dit in antwoord op den door enkele leden geopperden twijfel, de toetsingsbevoegdheid van den rechter met voldoende duidelijkheid uit.

In verband met de door enkele leden gemaakte opmerkingen met betrekking tot het plaatsen van aanhalingsteekens zijn deze teekens bij de deze Memorie vergezellende Nota van Wijzigingen alsnog aan het begin van de ontworpen artikelen 66 en 67 geplaatst.

De aard van het onderhavige wetsontwerp liet niet toe daarin ook andere onderwerpen op te nemen, welke geen verband houden met de premiën voor de verzekerden bij de ziekenkas van den Raad van Arbeid.

Artikelen IV en V.

De ondergeteekende heeft den aanhef van het voorgestelde eerste lid van artikel 65 gewijzigd als in het Voorloopig Verslag wordt aangegeven. Zie de Nota van Wijzigingen.

De in het vierde lid van artikel 65, in artikel 66 en in het eerste lid van artikel 143 ontbrekende komma's zijn aangebracht.

Artikelen VI en VII.

Aangezien in de Ziektewet als regel de passieve constructie wordt gebruikt, stelt de ondergeteekende zich voor met de ter zake van dat gebruik gemaakte opmerking rekening te houden bij gelegenheid van een meer algemeene wetswijziging.

De Minister van Sociale Zaken,
M. SLINGENBERG.

331. 6.**NOTA VAN WIJZIGINGEN.**

(Ingezonden bij brief van 18 Maart 1937.)

1.

Vóór Artikel I wordt ingevoegd een nieuw artikel, luidende:

„Artikel A.

In artikel 27 der Ziektewet wordt tusschen „34,“ en „65“ ingevoegd: „64,“.

2.

Artikel IV wordt gewijzigd als volgt:

De aanhef van artikel 65 wordt gelezen als volgt:

„De premie, voor een onderneming verschuldigd ingevolge het premietarief, dat Wij overeenkomstig artikel 63 of artikel 64, tweede lid, hebben vastgesteld, kan door den Raad van Arbeid“.

In het vierde lid van artikel 65 wordt achter „64, tweede lid“ een komma geplaatst.

3.

Onder Artikel V worden vóór het ontworpen artikel 66 der Ziektewet aanhalingsteekens geplaatst.

De aanhef van dat artikel 66 wordt gelezen als volgt:

„De premie, voor een onderneming verschuldigd ingevolge het premietarief, dat Wij overeenkomstig artikel 63 of artikel 64, tweede lid, hebben vastgesteld, kan door den Raad van Arbeid“.

4.

Onder Artikel VI worden vóór het ontworpen artikel 67 der Ziektewet aanhalingsteekens geplaatst.

5.

Artikel VII wordt gewijzigd als volgt:

In het eerste lid van artikel 143 der Ziektewet wordt achter „38, eerste lid“ een komma geplaatst.

Toelichting.

Ad 1. De wenschelijkheid is gebleken om ook artikel 64 der Ziektewet te vermelden onder de artikelen, voor wier toepassing in de gevallen, geregeld in de artikelen 25 en 26 der Ziektewet, de werkzaamheden worden geacht te worden verricht in een onderneming.

Ad 2—5. Deze wijzigingen houden verband met de in het Voorloopig Verslag gemaakte opmerkingen.

331. 7.**VERSLAG.**

De Commissie van Rapporteurs merkt op, dat in de Memorie van Antwoord niet is ingegaan op hetgeen is betoogd in de tweede alinea van bladz. 1 van het Voorloopig Verslag omtrent artikel 38 der Ziektewet.

Ook is niet ingegaan op het bezwaar, aangevoerd in het Voorloopig Verslag op bladz. 2, eerste alinea, dat de Raden van Arbeid (mede door het in dit ontwerp voorgestelde) meer en meer van alle zelfstandigheid beroofd worden.

Vertrouwende, dat de Regeering op deze beide punten vóór de openbare behandeling van het wetsontwerp alsnog schriftelijk of mondeling zal willen antwoorden, is de Commissie van Rapporteurs van oordeel, dat daarmee die behandeling voldoende zal zijn voorbereid.

Aldus vastgesteld 19 Maart 1937.

AMELINK.

TEULINGS.

KORTENHORST.

SMEENK.

VAN DER PUTT.